

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Roșcovan-Filimancov Alexandr Victor, născut la 01 octombrie 1986, originar și domiciliat în or. Criuleni, str. M. Frunze 35, cetățean al R. Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 11 iunie 2012 - pînă la 01 februarie 2013;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 20 februarie - pînă la 19 martie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 26 iunie - pînă la 04 septembrie 2013;*

Colegiul penal asupra recursului,-

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 01 februarie 2013, Roșcovan-Filimancov Alexandr a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la Roșcovan-Filimancov Alexandr în beneficiul lui Valeriu Costin suma de 27.020 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut în fapt, că Roșcovan-Filimancov Alexandr, la 21 februarie 2012, prin acces liber, în timp ce efectua curățenie în garajul nr. 58, situat în or. Criuleni, str. Calea Orheiului, pe care l-a primit în folosință de la proprietarul Cimpoi I., a sustras din această încăpere bunuri în sumă totală de 25.520 lei, cauzînd astfel proprietarului daună materială în proporții considerabile.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Roșcovan-Filimancov Alexandr recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, iar

conform art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa aplicată să-i fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În susținerea cerințelor sale, procurorul apelant a invocat că la aplicarea pedepsei, pe care o consideră prea aspră, instanța de judecată nu a luat în considerație prevederile art. 61,75 alin.(1) Cod penal, astfel în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că inculpatul nu are antecedente penale, are la întreținere 2 copii minori, nu s-a eschivat de la urmărirea penală și judecată, infracțiunea ce i se incriminează este mai puțin gravă, iar circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal nu s-au stabilit.

Astfel, executarea pedepsei reale cu închisoare de către inculpatul Roșcovan-Filimancov A. nu este rațională și în cazul dat există suficiente temeiuri de suspendare condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 alin. (1) Cod penal.

Or, neachitarea prejudiciului material cauzat părții vătămate, conform art. 90 alin. (3) Cod penal, nu constituie o restricție pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei. Prin urmare, instanța de judecată, încălcând principiile de individualizare a pedepsei în mod nemotivat și neîntemeiat a aplicat inculpatului Roșcovan-Filimancov A. cea mai aspră pedeapsă din numărul celor alternative, stabilindu-i, astfel o pedeapsă inechitabilă.

Totodată, procurorul a mai invocat că, instanța de fond, la pronunțarea sentinței nu s-a expus asupra celor 3 dulapuri metalice recunoscute în calitate de corpuri delictive și aflate la păstrare la partea vătămată Costin Valeriu, ceia ce constituie o încălcare a prevederilor art. 597 pct. 3) CPP.

3.1. Inculpatul Roșcovan-Filimancov Alexandr a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că, pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată careva probe care să-i confirme vinovăția în comiterea infracțiunii imputate de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate. Instanța n-a ținut cont de declarațiile martorilor I. Cimpoi, Iu. Sajin, Doibani F. și Mihailovschi A., astfel consideră că la emiterea sentinței concluzia despre vinovăție în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost întemeiată pe presupuneri, încălcându-i-se prezumția de nevinovăție.

Conform listei pieselor de schimb care se aflau în garaj și, ulterior fiind furate (f. d. 30) primele opt poziții aparțineau lui Cimpoi I., piese de schimb pentru autovehicule de model VAZ 2106 în sumă de 2.280 lei, faptul dat 1-a confirmat și partea vătămată. Cimpoi I. a declarat instanței că în garaj nu a păstrat aceste piese de schimb, mai mult, Costin V. nu a anexat nici o factură sau bon de plată a pieselor procurate de către el pentru realizare.

3.2. Avocatul Eugeniu Bradu în numele inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr, la fel a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii.

În susținerea apelului avocatul inculpatului a invocat că instanța a adoptat o sentință ilegală și neîntemeiată, bazată pe presupuneri, iar pe cauza penală dată urma

să fie pronunțată o sentință de achitare din motivul lipsei componentei de infracțiune din următoarele motive.

În ședința de judecată acuzarea nu a dovedit faptul posesiei de către partea vătămată Costin V. a bunurilor presupuse ca sustrase, deoarece nu a fost adusă nici o probă în acest sens, iar în ședința de judecată, prin declarațiile martorilor acuzării, s-a constatat, că în garajul nr. 58 situat pe str. Calea Orheiului din or. Criuleni nu erau piese de schimb pentru automobile și tractoare, ci numai metal uzat. Astfel, nu a fost dovedită existența obiectului material al infracțiunii

În ședința de judecată s-a constatat, cu certitudine, că garajul nr. 58 situat pe str. Calea Orheiului din or. Criuleni îi aparține cu drept de proprietate lui Cimpoi I., care a fost audiat în ședința de judecată ca martor al acuzării. Până în anul 2008 Cimpoi I. i-a permis părții vătămate Costin V. să se folosească de garajul lui. Cimpoi I. nu a văzut în garajul său piese de schimb pentru automobile și tractoare. Anume Cimpoi I. în luna februarie 2012 i-a permis lui Roșcovan-Filimancov Alexandr să se folosească de garaj, i-a dat cheile de la lacătul de la ușă. Cimpoi I. nu i-a comunicat lui Roșcovan-Filimancov A. că, în garaj sunt bunuri care ar fi aparținut părții vătămate Costin V., astfel proprietarul garajului, Cimpoi I. i-a permis lui Roșcovan-Filimancov Alexandr să schimbe lacătul de la ușă, deoarece ultimul pierduse cheia.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine, că la 21 februarie 2012 Roșcovan-Filimancov A. împreună cu Sajin Iu. cu ajutorul unui aparat de sudat au tăiat lacătul de la ușa garajului, deoarece Roșcovan-Filimancov A. a pierdut cheia, iar când au deschis ușile garajului acolo erau trei stelaje de metal, un disc, o capotă, o ușă și niște căldări, piese de schimb acolo nu erau. Lucrurile din garaj au fost duse la metal uzat lui Doiboi F., însuși Doiboi F. în ședința de judecată a declarat, că Roșcovan-Filimancov A. i-a vândut trei stelaje de metal, piese de la automobil, o ușă îndoită din metal, - în total 600 kg de metal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013, au fost admise apelurile procurorului, inculpatului Roșcovan-Filimancov A. și al avocatului Bradu Eugeniu în numele inculpatului, casată sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Roșcovan-Filimancov Alexandr recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale în sumă de 8.000 lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind încasat în beneficiul părții vătămate Costin V. de la inculpatul Roșcovan-Filimancov A. cu titlu de prejudiciu material, suma de 4.783 lei.

Au fost încasate de la inculpatul Roșcovan-Filimancov A. cheltuielile de judecată pentru asistență juridică 2.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Costin V. în latura prejudiciului moral, a fost respinsă ca nefondată.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat în fapt că, Roșcovan-Filimancov A. la 21.02.2012, prin acces liber, în timp ce efectua curățenie în garajul nr. 58, situat în or. Criuleni str. Calea Orheiului, pe care l-a primit în folosință de la proprietarul Cimpoi I., a sustras din această încăpere bunuri materiale **în sumă totală de 6.283 lei.**

Astfel, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Roșcovan-Filimancov A. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin:

- Declarațiile părții vătămate Costin V.;
- Declarațiile martorilor Cimpoi I., Sajin Iu., Mihailovschi A., Doiboi F.;
- Plîngerea lui Costin V din 14.03.2012 (f.d. 5);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.03.2012 (f.d. 9-10, 11-13);
- Recipisa eliberată de V. Costin (f.d. 14);

Nerecunoașterea de către inculpat a vinovăției, instanța de apel a apreciat-o drept o metodă de eschivare de la răspunderea penală.

4.2. Argumentul părții vătămate că i-au fost sustrate bunuri în sumă totală de 25.520 lei nu a putut fi reținut de către instanța de apel, deoarece este combătut prin declarațiile inculpatului care a negat existența bunurilor enumerate în rechizitoriu în garajul ce-l deținea în folosință, totodată este combătut și prin declarațiile martorului Sajin Iu. care a confirmat că în garaj erau doar 3 dulapuri din metal, un disc și o capotă, niște căldări, careva piese de mașină el nu a văzut în garaj; la fel este combătut și prin declarațiile martorului Cimpoi I., proprietarul garajului care a confirmat că în garaj partea vătămată avea doar dulapuri și metal uzat, careva piese de schimb pentru automobile și tractoare el nu a văzut. Martorul F.Doiboi a confirmat că lui inculpatul și cu Sajin Iu.i-a adus ca metal uzat 3 dulapuri metalice, o bară de protecție deteriorată de la a/m Vaz 2106 și alte lucruri vechi pe care le-a dus la uzina din Rîbnița, careva piese noi de la automobile nu erau.

Argumentul inculpatului privind faptul că nu a fost dovedită posesia de către V. Costin a cărorva bunuri în garajul lui I.Cimpoi, nu a putut fi reținută de către instanța de apel, deoarece este combătut prin declarațiile martorilor indicați mai sus și în primul rînd a lui Doiboi F. și Iu.Sajin.

Argumentul avocatului inculpatului privind faptul că în ședința de judecată nu s-a constatat existența laturii subiective în fapta incriminată inculpatului Roșcovan-Filimancov A., și anume a intenției directe, cu prezența obligatorie a scopului special - de cupiditate, instanța de apel l-a respins ca neîntemeiat, fiindcă s-a constatat că inculpatul a primit banii de la Doiboi F. în sumă de 600-650 lei pentru „fierul uzat” adus de către inculpat, au fost depistate și întoarse proprietarului trei dulapuri metalice în sumă de 1.500 lei, apoi inculpatul i-a dat lui Iu.Sajin saboți, piulițe.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 CPP, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor.

Apreciind probele analizate în prezenta sentință în cumul cu toate materialele dosarului penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că în ședința de judecată vina inculpatului Roșcovan-Filimancov A. s-a confirmat și a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, prin indicii calificativi ai furtului-sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune materiale în proporții considerabile.

Instanța de apel a concluzionat că deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptelor incriminate, vina acestuia în ceea ce a constatat instanța de apel a

fost demonstrată pe deplin prin probele cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și apel, acestea coroborând între ele și confirmând în acțiunile lui Roșcovan-Filiamncov A. a componentei de infracțiune prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

4.3. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de persoana inculpatului care se caracterizează satisfăcător la locul de trai, are la întreținere 2 copii minori, careva circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite, antecedentele penale fiind stinse, astfel executarea pedepsei cu închisoare pentru inculpat este una irațională.

Conform art. 225 CPP, instanța de apel a considerat necesar de satisfăcut acțiunea civilă a părții vătămate parțial, în partea restituirii prejudiciului material în sumă de 4.783 lei, deoarece reieșind din materialele dosarului (f.d.14) din recipisa eliberată de către V. Costin, prin care se confirmă primirea de către ultimul la păstrare a 3 dulapurilor metalice ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.03.2012, care în total costă 1.500 lei.

Totodată, instanța de apel a conchis a încasa din contul inculpatului cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 2.000 lei.

Conform art. 1422 alin.(1) Cod civil, instanța de apel a respins cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral ca fiind lipsită de suport probant, deoarece prin acțiunile inculpatului părții vătămate nu i-au fost încălcate careva drepturi nepatrimoniale.

5. Avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr și inculpatul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) CPP, au contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Roșcovan-Filimancov Alexandr din motiv că instanța de apel nu a ținut pe deplin cont de prevederile art. 414 CPP, astfel, fiind constatată discordanța dintre cele cerute în cererile apelanților și cele dispuse de instanță.

În susținerea cerințelor invocate, recurenții și-au exprimat dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor, expunându-se în acest sens desfășurat asupra laturii subiective și obiective ale infracțiunii de furt incriminate inculpatului.

5.1. Astfel, au căzut sub critica avocatului și inculpatului, faptul precum că instanța de apel din lipsa totală de probe, care ar confirma nu numai intenția, ci însuși furtul, a motivat săvârșirea infracțiunii prin descrierea consecințelor suportate de partea vătămată care au avut loc în cauză, astfel la baza deciziei instanței de apel au fost puse declarațiile părții vătămate V. Costin, declarațiile martorilor Cimpoi I., Sajin Iu., Doiboi F.. Mai mult, în declarațiile menționate există multe divergențe care nu au fost înlăturate.

Declarațiile inculpatului sunt veridice, coroborează cu celelalte probe administrate și în cumul demonstrează că nu a fost o careva intenție și nu a fost săvârșit furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Din cauza selectării probelor administrate și aprecierii incorecte, instanța de apel greșit a menținut sentința de condamnare a inculpatului în baza art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Luînd în considerație circumstanțele cauzei și probele administrate, se deduce faptul că inculpatul Roșcovan-Filimancov Alexandr ar fi victima relațiilor între I. Cimpoi și V. Costin, deoarece anume dintre proprietarul garajului și partea vătămată din start nu au fost clarificate relațiile referitor la garaj și bunurile chipurile furate de către inculpat, nu a fost stabilită dacă părții vătămate îi mai erau necesare bunurile aflate în garaj sau nu, și prin urmare a acestor neclarități, a fost condamnat ilegal inculpatul Roșcovan-Filimancov A..

5.2. Referitor la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, nu este clar din care calcule a reieșit instanța de apel la încasarea de la inculpat anume a sumei de 4.783 lei, prin urmare au fost ignorate prevederile art. 126 Cod penal în sensul cuantumului considerabil al prejudiciului cauzat.

6. Verificînd argumentele invocate de avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr și inculpat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr.9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

6.2. Colegiul penal, reține că instanța de apel, rejudecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția condamnatului **Roșcovan-Filimancov Alexandr** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i corect stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, în sumă de 8.000 lei.

Mai mult, instanța de apel rejudecînd cauza și, pronunțîndu-se argumentat asupra motivelor invocate de partea apărării în apeluri, a micșorat volumul învinuirii în favoarea inculpatului micșorînd cantitatea și suma bunurilor incriminate ca fiind sustrate, - **de la 25.520 lei la 6.283 lei**, încasînd prejudiciul material ne recuperat în sumă de 4.783 lei, totodată corect a respins încasarea prejudiciului moral.

Deci, criticile formulate de recurenți, enunțate la pct. **5-5.1., 5.2.** ale prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul Roșcovan-Filimancov Alexandr nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1 - 4.2, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește

pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile declarate în cauză sunt vădit neîntemeiate.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurenții în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 CPP, astfel, criticele formulate de recurenți nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform concluziei Curții Europene pentru Drepturile Omului (Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârilor adoptate în cauza condamnatului **Roșcovan-Filimancov Alexandr** și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr și de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DE C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013, în cauza penală în privința lui **Roșcovan-Filimancov Alexandr Victor**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 18 septembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu

Curtea Supremă de Justiție

DISPOZITIVUL DECIZIEI

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Roșcovan-Filimancov Alexandr Victor,
născut la 01 octombrie 1986, originar și
domiciliat în or. Criuleni, str. M. Frunze 35,
cetățean al R. Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 11 iunie 2012 - pînă la 01 februarie 2013;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 20 februarie - pînă la 19 martie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 26 iunie - pînă la 04 septembrie 2013;*

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Drăniceru în numele inculpatului Roșcovan-Filimancov Alexandr și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013, în cauza penală în privința lui ***Roșcovan-Filimancov Alexandr Victor***, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 18 septembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu